

Gelet op de op 22 november 2006 door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigde milieuvergunning staat de pluimveehouderij weer volop in de belangstelling. Hieronder volgt een korte geschiedschrijving (plannen), een stand van zaken van de procedures en een overzicht van de te nemen vervolgstappen nu de milieuvergunning vernietigd is.

Plannen tot realisatie bedrijf aan de Dennenkamp

De pluimveehouderij met de vier oude houten dieppitstallen lag sinds de zeventiger jaren direct achter het hoofdveld van Achilles'29 en veroorzaakte veel stank- en vliegenoverlast. Een laatste milieuvergunning is hiervoor verleend in oktober 1977.

In 1995 wilde de voetbalvereniging graag uitbreiden met een derde veld en wilde De Linde uitbreiden. Het pluimveebedrijf vormde daarvoor echter een belemmering.

Tussen de gemeente en deze drie partijen is ter uitvoering van het besluit van de gemeenteraad op 30 maart 1995 een samenwerkingsovereenkomst gesloten:

Het pluimveebedrijf zou naar achteren worden verplaatst. Daardoor zou het derde voetbalveld gerealiseerd kunnen worden en De Linde kunnen uitbreiden.

Op 17 november 2000 is deze overeenkomst ter uitvoering van het besluit van de gemeenteraad van 25 mei 2000 aangepast en is er een nadere regeling opgenomen over de wijziging van het bestemmingsplan en over de parkeerplaatsen.

Het bestemmingsplan "Omgeving De Linde" is door de gemeenteraad vastgesteld op 23 november 2000 en door Gedeputeerde Staten van Gelderland (grotendeels) goedgekeurd op 26 juni 2001 en vervolgens onherroepelijk geworden. In dit bestemmingsplan is de realisatie van de pluimveehouderij met 300.000 legkippen aangeduid.

Stand van zaken procedures over pluimveehouderij H. van Deurzen tot 2 februari 2007

- In 1996 is een milieuvergunning verleend voor een pluimveehouderij met 300.000 legkippen van de heer H. van Deurzen aan de Dennenkamp 1b.
- Op 19 november 1998 is deze milieuvergunning onherroepelijk geworden door de uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State (hierna: RvS) over ingediende beroepen.
- De heer Van Deurzen heeft niet binnen een termijn van drie jaar de pluimveehouderij opgericht en in werking gebracht. Daarom heeft hij binnen deze termijn een nieuwe aanvraag om milieuvergunning ingediend (7 mei 2001).
- Op 6 november 2001 hebben B&W de milieuvergunning verleend.
- Verzoeken om schorsing van de milieuvergunning zijn ingediend. Uitspraak voorzitter RvS op 19 februari 2002. Verzoeken om schorsing zijn afgewezen.
- Op 30 mei 2002 is een advies van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) ontvangen over het besluit tot verlening van de milieuvergunning. Eén van de conclusies is, dat geen MER hoeft te worden opgesteld.
- Op 20 november 2002 heeft RvS de milieuvergunning vernietigd vanwege het ontbreken van een Milieueffectrapport (MER).

- Op 11 en 17 maart 2003 zijn verzoeken ontvangen om handhavend op te treden tegen de pluimveehouderij zonder milieuvergunning. Op 10 april 2003 hebben B&W deze verzoeken van 11 en 17 maart afgewezen.
- Op 28 mei 2003 is bezwaar tegen het besluit van 10 april 2003 ingediend.
- Op 28 mei is een verzoek om voorlopige voorziening ontvangen door de RvS tegen het besluit van 10 april 2003.
- Voorzitter RvS wijst op 17 juli 2003 het verzoek af.
- Op 5 augustus 2003 heeft B&W een gedoogbeschikking vastgesteld. De gedoogtermijn eindigt op 1 februari 2004. Een schorsingsverzoek en een beroep worden vervolgens door H. van Deurzen ingediend bij de (voorzitter) RvS.
- B&W hebben op 23 september 2003 de richtlijnen waar het MER aan moet voldoen vastgesteld en vervolgens Van Deurzen verzocht een MER in te dienen, dat hieraan voldoet.
- Op 18 november 2003 heeft B&W op advies van de CBB besloten het bezwaarschrift van 28 mei 2003 van Vereniging Milieu-Offensief tegen het besluit van 10 april 2003 ongegrond te verklaren.
- Op 16 december 2003 schorst voorzitter RvS het besluit van B&W van 5 augustus 2003, voor zover daarin is bepaald dat de gedoogtermijn afloopt op 1 februari 2004. Treft de voorlopige voorziening dat de gedoogde activiteiten kunnen worden voortgezet totdat de uitspraak op beroep is verzonden.
- 21 april 2004 uitspraak RvS op beroep door H. van Deurzen tegen gedoogbesluit B&W van 5 augustus 2003. RvS verklaart zich onbevoegd om van het beroep kennis te nemen.
- Ontvangst MER (incl. akoestisch onderzoek) op 1 juli 2004.
- Op 12 augustus 2004 is een besluit tot handhaving genomen: oplegging last onder dwangsom. Binnen 8 weken de pluimveehouderij te beëindigen.
- 20 oktober 2004 heeft voorzitter RvS verzoek van H. van Deurzen om schorsing van het handhavingsbesluit van 12 augustus 2004 afgewezen () maar wel de begunstigingstermijn verlengd tot 15 december 2004.
- Toetsingsadvies MER commissie van 25 oktober 2004: MER is miniem maar bevat alle essentiële informatie.
- Op 14 en 16 december 2004 is een gedoogbeschikking genomen en de last onder dwangsom (is bij brief van 12 aug. 2004 opgelegd) ingetrokken. Tegen beide besluiten zijn bezwaren ingediend.
- Op 1 maart 2005 is een eerste ontwerpbesluit genomen op de aanvraag. Een hoorzitting heeft op verzoek plaatsgevonden op 7 april 2005.

- Op 11 maart 2005 heeft de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geoordeeld over de schorsingsverzoeken gericht tegen besluit B&W van 14 december 2004 om te gedogen en tegen besluit van 16 december 2004 om het besluit van 12 augustus 2004 tot het opleggen van een last onder dwangsom in te trekken. De voorzitter schorst het besluit van 14 december 2004 (gedoogbesluit) tot zes weken na de bekendmaking van de beslissing op bezwaar, met dien verstande dat indien binnen die termijn wordt verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening, de schorsing doorloopt totdat op dat verzoek is beslist. De voorzitter wijst het verzoek tot schorsing van het besluit van 16 december tot intrekking van de last onder dwangsom afgewezen.
- Op 19 april 2005 zijn de bezwaren tegen de besluiten van B&W van 14 en 16 december 2004 overeenkomstig advies CBB ongegrond verklaard en de bestreden besluiten in stand gelaten.
- Inspectie Milieuhygiëne Oost heeft na een verzoek van Stichting Wakker Dier van 24 juni 2005 om de gemeente onder verscherpt toezicht te plaatsen, bij brief van 15 juli 2005 laten weten de gemeente niet onder verscherpt toezicht te plaatsen. Het maximum aantal kippen in de gedoogbeschikking wordt niet overschreden en er is concreet zicht op legalisatie. De gemeente kan in dit geval afzien van handhaving.
- 31 augustus 2005 uitspraak Voorzitter RvS. Verzoek om voorlopige voorziening tegen besluit van 19 april 2005 wordt afgewezen. Conclusie is dat een concreet zicht op legalisatie bestaat. Aan het 1^e ontwerpbesluit en mede bezien in het licht van de aanvullende onderzoeken (Habitatgebieden en Luchtkwaliteit) en de cumulatie van stankhinder kleven geen evidente gebreken op grond waarvan gesproken zou moeten worden van een niet-vergunbare situatie. Mede aan de hand van beide rapporten is ook getoetst aan de IPPC-richtlijn.
- 8 november 2005 is tweede ontwerpbesluit vastgesteld. (28 november 2005: hoorzitting over tweede ontwerpbesluit.)
- 1 februari 2006. Uitspraak RvS in zaak waarin beroepen dienen tegen besluiten van 14 en 16 december 2004: intrekking last onder dwangsom en vaststellen gedoogbesluit. Onder andere: Termijn in gedoogbesluit van 14 december wordt herroepen. Gedoogbesluit vervalt op moment dat besluit op aanvraag om milieuvergunning in werking treedt doch vervalt uiterlijk op 1 juli 2006. Zie voor overige onderdelen de uitspraak.
- 1 maart 2006: vaststelling definitief besluit tot verlening van de milieuvergunning
- 22 november 2006: besluit van 1 maart 2006 door RvS vernietigd
- 23 november en 12 december 2006 zijn verzoeken tot handhaving ontvangen nadat het besluit vernietigd is
- 18 december 2006 hebben B&W op basis van deze verzoeken meegedeeld niet binnen 4 weken op de verzoeken te kunnen beslissen. Voor 18 februari 2007 zal een gemotiveerd besluit op het verzoek tot handhaving verstuurd worden.

- Op 5 januari 2007 is een verzoek om voorlopige voorziening ingediend bij de RvS door Stichting Wakker Dier vanwege het niet tijdig nemen van een besluit op een verzoek tot handhaving.
- Op 8 januari 2007 heeft Stichting Wakker Dier een bezwaar bij B&W ingediend vanwege het niet tijdig nemen van een besluit op een verzoek tot handhaving.
- Op 17 januari 2007 heeft de RvS uitspraak gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening. Binnen 2 weken moeten B&W een besluit op dit verzoek nemen en deze op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend maken.
- Op 30 januari heeft B&W besloten om de verzoeken tot handhaving af te wijzen

Vervolgstappen

In de uitspraak RvS van 22 november 2006 is men van oordeel dat B&W onvoldoende hebben gemotiveerd waarom zich ter plaatse van het sportcomplex van Achilles '29 geen onaanvaardbare stankhinder voordoet.

Na vernietiging van de milieuvergunning moet een nieuw besluit worden genomen op de aanvraag.

Over geur dient het volgende vermeld te worden:

Het sportcomplex wordt extensief gebruikt. Het is geen object van dagrecreatie. De tribune van het sportcomplex wordt gemiddeld één maal in de twee weken gedurende anderhalf tot twee uur gebruikt. Bovendien wordt het trainingsveld en één voetbalveld gemiddeld 18 uur per week in het seizoen (half augustus tot half mei) gebruikt door een gering aantal personen. Een ander voetbalveld wordt slechts op zaterdagen gedurende 6 uur gebruikt door steeds weer wisselende elftallen, zodat het aangesloten verblijf van een bepaalde persoon maximaal anderhalf tot twee uur bedraagt. Verder blijkt uit het milieueffectrapport (blz. 30) dat het grootste gedeelte van de stallucht de inrichting aan de noordzijde verlaat. De emissiepunten aan de noordzijde zijn op 246 meter (op voldoende afstand) van de tribune van het sportpark gelegen.

Voor geur is de Wet geurhinder en veehouderij met ingang van 1 januari 2007 in werking getreden. Een sportcomplex wordt niet langer beschermd. Deze wijziging is een gevolg van het wijzigen van de meest recente milieuhygiënische inzichten. Het bij de wet uitsluiten van het sportcomplex als geurgevoelig object kan mogelijk worden aangemerkt als een wijziging die rechtstreeks doorwerkt in het niet wettelijke beoordelingskader, zoals neergelegd in de Richtlijn veehouderij en Stankhinder. Op grond van de aan het college toekomende beleidsvrijheid hoeft dan niet langer te worden uitgegaan van het geurgevoelig zijn van het sportcomplex. De andere objecten in de omgeving van de inrichting worden niet overbelast.

Het voornemen van het college is om een ontwerpbesluit of definitief besluit te nemen dat strekt tot vergunningverlening. Dit (ontwerp)besluit zal de eerste helft van maart zijn beslag krijgen. In een beroepsprocedure zal blijken of een definitief besluit stand houdt.